

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 2. Motiva ad habendam in Deo fiduciam pro rebus temporalibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

& deducet eos per inuia & aspera, qui sibi spondebant semitas rosis & libijs stratas, & qui ad culmen gloriæ se peruenturos sperabant, præcipites ruent in profundum confusionis & ignominie. Idcirco Prophetæ toties Dei nomine nos exhortantur, ne cuiuscunque illecebra boni peccato consentiamus; illud enim sicut malum est maximum, ita nihil nisi malum producit. *Nolite sperare*, monet Pfaltes, *in iniquitate*, psal. 71. Omnia bona temporalia & æterna à Dei solius dispositione pendent, ille omnium autor & largitor est ab illo oportet ea petere, ab eius munificentiâ manu sperare. *Aperis tu manum tuam*, canit Vates regius, *& implet omne animal benedictione*. hoc est liberaliter tribuis cibum omni animanti: & verò facillime atque citissime, manum duntaxat aperiendo, ut notat Theodoretus.

§. II.

Motiva ad ponendam in Deo fiduciam pro rebus temporalibus.

Sic ergò verum est, ut est verissimum, quod Deus est Pater atque Creator noster, quod tam bona temporalia quam spiritualia in eius sunt sita potestate, quod munificentissime providet animantibus, plantis, & floribus

quã tandem fieri potest, ut nos egere pariat
 necessarijs vitæ subsidijs? Nos qui inter has
 omnes creaturas nobilitate naturæ prin-
 cipem locum tenemus; præsertim si filiali de-
 certâ cum fiduciâ paternæ ejus providentiæ
 nos totos committamus. *Scit enim Pater cae-
 lestis*, inquit Christus, *quod hi omnibus indi-
 getis* nimirum cibo, potu, vestimentis, cete-
 risque rebus, quas tam providus Pater, tam
 amans vestri, quantum amorem curamque
 nullus Pater, nec ulla mater gerit suorum fi-
 liorum, supeditabit vobis opportuno tem-
 pore Amicitia Cæsaris, dicebat quidam Phi-
 losophus, aut alterius cujusdam potentis Ro-
 mani sufficit, ut quis Romæ possit vivere si-
 ne ullius timore inopiæ. Et Deum ipsum ha-
 bere patrem ac tutorem non sufficit, ut de-
 ponamus omnem metum incidendi aliquan-
 do in rerum necessariarum indigentiam? His
 omnibus fiduciæ incitamentis adjungam a-
 liud efficacissimum quo ipse servator noster
 Christus utitur sub finem suæ ad fiduciam
 exhortationis. sumiturque ex differentia que
 esse debet fideles inter & infideles ac diffide-
 tes filios summi illius patrisfamilias. *Nolite
 ergo solliciti esse*, inquit, *dicentes: Quid manda-
 cabimus, aut quid bibemus, aut quo operemur*
nam hæc enim omnia gentes inquirunt. Matth.

6. v. 31. perinde ac si dicat: mirum non est gentes atque idolorum cultores magnâ sollicitudine quærere huius mundi bona, honores, divitias, non nimis existimationem, voluptates & carnales delectationes; non enim cognoscunt alia. Non est mirum si diu noctuque solliciti sunt, usque adeo ut alia omnia intermittant, ut necessaria duntaxat conquirant ad victum & vestitum, à quo enim ista sperent? cui confidant, non habent; Deum Opt. Maximum nō cognoscunt; dii verò eorum quos colunt, impotentes sunt, sine mente, sine iudicio, sine sensu, sine vita, denique nihil sunt. At vos qui adoratis Deum vivum & verum, vestrique non minus amantem quam potentem ad faciendum quidquid libuerit, quid tantopere solliciti estis de rebus terrenis, quas, vilissimis etiam brutis animantibus tribuit abundanter? quid stulte vos excruciat? *Ecce non dormitabit neque dormiet qui custodit Israël. Psal. 120.* Non potest oblivisci suorum filiorum tam beneficus Pater, nec non recordari suarum creaturarum tam vigilans Dominus. Aliunde verò an ignoratis ad majora vos natos quam ad bona huius vitæ? Ethnici terrenis commoditatibus tantopere inhiant, quia nihil de celestibus divitiis audierunt; vobis verò hæc cognitæ sunt easque spectare debetis

K 7

at-

atque intendere tamquam summam & complementum felicitatis vestrae. Cui tandem hærescitis? Relinquitte terram terræ, & relinquitte cœlum, ad hoc enim conditi estis, ut percipiatis aliquando & possideatis regnum eternum quod præparatum est vobis a constitutione mundi.

§. III.

Fraclara S. Chryostomi verba in hanc rem.

Concludam hoc argumentum verbis notatu dignissimis S. Chryostomi in illius Apostoli ad Hebræos c. 13. admonitionem *sint mores sine avaritiâ*. Sic igitur loquitur aureum eloquentiæ os, scitè in hanc rem scribi non potest ut qui quærit, quæ Deo congruunt, hæc quoque non assequatur; at omne studium circa terrena evacuatur: de spiritualibus autem nulla est ratio, propterea terrena nobis pro voto non proveniunt; Christus enim dixit: *Quarite primum regnum Dei & iustitiam eius*. & hæc omnia adjucent vobis. Hæc in adjectionis parte tamquam adjectionis dicit dari: nos autem ordinem pervertimus. & perimus terram, & bona in terra quasi cælestia additionis loco nobis desideramus: idcirco neque ista neque illa habemus. Ergo desideramus aliquando & efficiamur futurorum desideratores.

CAPIT